

◆ Poeziya

Nisə BƏYİM

HƏR GECƏ

Hər gecə qapını döyürəm,
Açmırsan.
Daha bir sirr də yoxdur aramızda -
Sən mənim Allahım, mən sənin bəndən,
Hissiz-hərəkətsiz, yıxılmış bədən...
Mən haqsız dünyada tənha qalmışam -
hamı çıxıb gedib öz dünyasına,
yalan xülyasına, kor xülyasına....
sən də qıyma mənə, bu qədər üzmə,
apar öz dünyama, haqq dünyasına...
Aldılar,
məndən yetərincə qisas aldılar,
Kimi əyri ayağının, köksüz soyunun,
Kimi boş başının heyfını aldı...
Hələ vaxt deyilsə, vaxtını yetir,
Bəzən əcəlimi, dualarımtək...
Göndər kəcavəmi gecə yuxuma,
məndən gözəl olsun gələn ölümüm,
Səndən, səndən olsun gözəl ölümüm....
Əcəlimi bəzə göndər,
Kəcavəmi gecə göndər....

* * *

Gedib-getməsək də qərib yerlərə,
elə özümüzdən uzaqlardaydıq...
biz elə zamandan küsəndən bəri,
sırsıra bağlamış sazaqlardaydıq...

Tanrım, çoxmu üzdüm, çoxmu ağrıtdım,
 çoxmu yaraladım göz yaşlarını,
 çoxmu zədələdim tənha könlümü,
 durdura bilmədim yağışlarını?!

Gəl, elə dost ikən tut əllərimdən,
 Qurtar yer üzünün cəhənnəmindən...
 Mənim başımdadır dünyanın qəmi,
 Qurtar birdəfəlik can möhnətindən....

Mənim ölümümü ver əllərimə,
 Görüm, bənzərimmi, görüm, tayımmı?
 Barı, ölümümün baxtı şax olsun,
 Sevgiyə yaşatsın ömür payımı....

* * *

Sabaha açdığım qapılar
 yenə dünənə çıxır....
 yenə dünənimlə,
 yaşadıklarım ilə üzləşirəm...
 yenə dünənimdəyəm....
 vaxt geriyə işləyir,
 bəlkə də, sözləşiblər,
 dünənlə sabahın sözü pozulub, arası yoxdu,
 birinin üzü yox yola salmağa,
 birinin dərddiyə həvəsi yoxdu...
 qalmışam iki vaxt arasında,
 ölüm hansındadır,
 dünəndə, ya sabahda?
 Axşamlar sabahı gözləyirəm,
 Sabahlar axşamı gözləyirəm,
 Kimsə yoxdu məni məndən alacaq,
 Mən ölsəm,
 Gözlənilən qiyamət
 O zaman qopacaq....

* * *

Nə başı var, nə ayağı
 bu dərya sevgilərinin,
 yel əsməsə, yelkənləri də açmır...
 sonu yoxdu dərya sevgilərinin...

Lal balıqlar sirr daşıyır sürüylə,
 su dibində ölü-ölü sevgilər,..
 köpüklərdən sirr sarayı qururlar
 baş tutmayan dəli-dəli sevgilər...

Yağışlarla qucaqlaşib ağlaşır,
Ürəkləri bir-birinə qarışmır...
Bu ağılsız sevdaların üzündən
Yerlə göyün ulduzları barışmır...

* * *

Eheyyy, İsmayıl kişi!
Xəbərin varmı?
Dərd yağmaladı,
Uzun hörüklü, durna boylu,
tək qızını yesir apardı...
Xəbərin varmı,
Dərdin biyabanında
Biləkləri qandallı,
Ayaqları zəncirli,
ətəkləri pıtraqlı getdi...
Yer üzündə dərmanı,
göy üzündə qurbanı tapılmadı...
dağlar qubar bağladı,
buludlar dolub ağladı,
nə Allah, nə bəndə, nə qul fərmanı tapılmadı...
yerimi, yurdumu bilmədi,
ölüm də yaxın gəlmədi...
ölümün xəbəri yoxmu?
Oralarda görsən, de,
tənədən, töhmətdən bezən,
zülümdən, möhnətdən bezən,
doğmadan, yaddan bezən,
incik canından bezən,
ölümə möhtac biri var...

De, yolunu yaxın eləsin,
Bəlkə, vaxtı unudub,
Bəlkə, məni unudub?
Görsən, xəbərini ver,
Görsən, sorağımı ver...
Gəlsin, məni canımdan alsın,
Məni məndən azad eləsin...
Ölümə möhtac biri var,
Deyərsən, İsmayıl kişi!

* * *

-Bacılı-bacı,
-Can, bacılı!
-Bu, dərd içində yatan kimdi, görəsən?
-Bu yatan dərdin özüdür elə...dərdə tutulub...

-Vay-vay, evin yıxılsın, dərd yiyəsi!
 Bunun bir əlacı yoxmu, bir sahibi yoxmu,
 gəlib yerdən götürə?
 -Bunu tərpətmək olmaz,
 tərpətsən, dərdi də tərpənər,
 dərdi tərpətsən, dərdi oyanar...
 -Bəs, nə olacaq bu bədbəxtin axırı?
 -Kahinlər deyir, özü oyanacaq, vaxtı gələndə...
 -Vaxtı nə zaman gələcək?
 -Allah bilir...
 -Aman, Allahım!!!

* * *

Hər şeyə bir yol verdin, tanrım!
 Varmaq da olar, varmamaq olar...
 Tək ölümün yolu yoxdur!
 Qapısı yoxdur, açasan,
 Qamçısı yoxdur, qaçasan,
 İçində, buraxasan,
 Dalınca göyə uçasan...
 Nə sirdir ki, sirlərinde saxlamısan,
 Qıfılını ölüm ilə bağlamısan...
 Bəlkə, elə özümüzük,
 Açılarda görəcəyik,
 İçimizdə saxlamışıq,
 Böyütmüşük,
 Özümüzdən özümüzə yol da yoxdur,
 İçimizdən içimizə yol da yoxdur...
 Açılarda görəcəyik,
 Ölüm elə özümüzük,
 Ölüm ilə varıq, yoxuq!

* * *

Çıxmaq istəyirəm orbitimdən
 Özümdən milyon il kənara düşüm...
 Nə kimi-kimsəni tanıyım, nə də özümü,
 Məni də kimsələr tanımasınlar...
 Vaxtdan da ayrılmaq
 yadlaşmış kimi,
 nə vaxt məni tanıсын,
 nə mən tanıyım...
 Tutub özgə vaxtın əlindən gedim,
 Başqa bir zamanın adamı olum...
 Düşüm kür sevdaya
 ilanlar kimi,
 ağ-qara boyanıb sarmaşam eşqə,
 qızıl qabıq qoyam vaxtın üstünə,

uçam ...
uçam ...
qanadsız sevdalar necə uçursa,
uçam içimdəki güc tükəncə,
sonra da çırpılam adsız ulduza,
daş kimi dağılıb, öləm,
nə gözəl!

* * *

Üzüyola ürəyim,
Get deyirlər, dur, gedək,
Nə var qürbətdə qalmışıq?
Anlayanın, anlamazın
Dilində dastan olmuşuq?!

Dərdin yuvasına düşüb
Dərddən bezən özümüzük...
Başqası da bizdən bezib,
Elə başqası da bizim...

Sürüyür can verə-verə,
Çeynəyib atır içinə...
Ya öldü, ya diridi,
Bu dünyanın nə vecinə?

* * *

İlahi!
Cənnətin nə ifadə edir?
Cəhənnəmin nə?
Bunlar çox deyilmi bir bəndə üçün?
Üstəlik, bir həyat və bir də ölüm...
Bir də sarsıdıcı Allah qorxusu...
Bunlar yetər, bəlkə,
ən işgəncəlisi,
anlaşılmayan
bəndələrin bir-birini çəkmək əzabı...

* * *

Payızdan üzülüb qalan beş-altı yarpaq
budaqda qulaqlarını sallayıb,
yağa-yağa sevişən yağışları izləyir...
gecə kölgəsiylə rəqs edirmiş kimi,
fırlanır eyvandakı işığın başına...
Zaman durmadan gedir,
aparır özüylə
məni,

ağrılarımı,
sallaqqulaq yarpaqları,
və sevişən yağışları...

* * *

Hardasan, çocuqluğum?
Əl-ələ verib gedək.
Yer üzündə hər şeyə,
Hər kəsə vida edək.

Gəlmişdik bu dünyaya
Dərd ilə oynamağa,
Qəlbimizi öldürüb
Qan ilə boyamağa.

Götür, boyada qalan
Sonuncu tikəmizi
Aparaq özümüzə,..
ən ağır yükümüzü...

Qanadlanıb sancılaq
ulduzların telinə,
biz də qarışaq göyün
axın-axın selinə...

* * *

Vəsiyyətimdir
Üstümdə məqbərəm olsun,
bu dünya evimdə,
məbədim, iqamətgahım, minbərim olsun.
könlümün qapıları açıq olsun Günəşə,
hər gələn-gedən xeyir alıb aparsın,
müqəddəs ocağımdan uğur alıb aparsın...
mən bir ev olum kimsəsizlərə,
mən bir ev olum özüm özümə...

* * *

İlahi!
Sınağın çox ağır oldu...
Məni məndən məhrum elədin...
Məni əziz-əziz doğarkən, böyüdərkən,
əziz-əziz yaşadıb, əziz-əziz sevərkən,
qəfil düşmənin ayağına atdın
Silahsız, əliyalın.
Döyüşməyə imkan vermədin,
Ölməyə imkan vermədin...
Cəsur ola bilmədim,
Qəhrəman ola bilmədim,

Nə qazi ola bildim,
Nə şəhid ola bildim...
Düşmənlərin önündə çarəsiz susdum, susdum,..
Uduzdum, uduzdum, hər şeyimi uduzdum...
İlahi! Sınağın çox ağır oldu,
Sən məni məndən məhrum elədin,
Məni məhkum elədin...
Doğularkən dünyaya uduzdum....
Mən özümə uduzdum...

* * *

Sən məndən başqa şey soruşmalıydın;
Gedib gözlədiyim yad qapılardan
Necə döndüyümü xatırlayarkən
nələr çəkdiyimi soruşmalıydın...
İncik ürəyimin eyni yerindən
yüz dəfə, min dəfə qırıldığını,
yanlış inamların aldanışına
dözməyən son ümidimin
dəfninin yerini soruşmalıydın
Canımı qoymağa yer tapmayanda.
Bütün zamanların qapısı bağlı...
Sanki ömür azıb itirmiş ağı...
O inam dururmu olduğu yerdə,
Sən necə,
Varmısan qaldığın yerdə?
Dünyanı başıma yıxmadan öncə,
Qeybə çəkilməmiş, unudulmamış,
Sən məndən məni yox,
mən ölmüşü yox,
əvvəlcə,
özünü soruşmalıydın...

* * *

Mənə can bağışla, İlahi,
Elə indicə bağışla...
Yerdən-göydən yığ, bağışla,
Oddan-sudan yağ, bağışla...

Zamanından bir qədər üz,
Nəfəsinə düz, bağışla...
Arada bir yol olmasa,
Ölümünə yaz, bağışla...

* * *

Özümlə mənim aramda
Nə qədər zülüm var imiş...

Könlümün ocaq yerində
Dünyacan külüm var imiş...

Yaşımdan-başımdan gizli,
Yanırammış fitil-fitul...
Yurd saldığım möcüzələr,
Qaralıb dağıldı qəfil...

Yoxa çıxdı qəlbim, sözüm,
Ruhumu duya bilmədim...
Əlimi uzatdım Tanrıya,
Əlini tuta bilmədim...

* * *

Aprel kimi
oktyabra da aldanmaq olar,
Qızıl Günəşini sərər üstünə,
Sanarsan
gəncliyin kimi qüruba enməyəcək...
Gözəlliyə aldanıb qocalmaq da olar,
payız deyə-deyə tənhalıqdan asılmaq da olar...
oktyabr bir Günəşlə aldadar səni,
yaz kimi gülərsən...
sevgi olduğuna inanıb,
xoşbəxtlikdən ölərsən...

* * *

Daşqalaq günlərin məzarları çoxdan dağılmış,
Ordan cəhənnəmin səsi də gəlmir...
Sırada Allahın unutduğu səfillər,..
Sevinc ilə qazılır təzə üzlü məzarlar,
Kim bilir, üstünə
nə qədər qarğış gömülür...
Nə qədər nifrinlər tökülür mələk üzlərə...
Girinc qalan günahlar yer tapmır üz gizləsin,
Hər kəs öz sifətindən sıyrılmağa çalışır,
Boş qəbirsə gözləyir
gömüləcək dərdinin əyarını...
Köhnəmi? Təzəmi? Ağırımı? Boşmu?
Xeyiri, nəzəri gora dəyərimi?
Bəlkə, göylər alıb çəkdi bətninə,
Bəlkə, yerin qeybi gizlədi yenə?
Tək bir şey dəyişməz kədərlə baxır,
Təptəzə yazılmış qəmli rəqəmlər...